¶ Feria quarta dominice quadrageſime. Sermo quadrageſimus ſeptimus.

Acceſſerũt ad

Ihꝫ ſcribe ⁊ phariſei ⁊c.
a Matthei. 12°. Sc̄dm qđ Bernardus dicit. Fratribus noſtris inter quos viuimus ipſo iure fraternitatis ⁊ ſocietatis humane: conſilij ⁊ auxilij ſumus debitoꝛes. Sed nullum conſilium melius arbitroꝛ eſſe: q̄ꝫ ꝙ exemplo fratrem tuũ docere ſtudeas: q̄ opoꝛteat ⁊ non opoꝛteat. Prouocans eum ad melioꝛa: conſulens non ſoluꝫ lingua: ſed opere ⁊ veritate: ⁊ ne diſſimules redarguere culpas eiuſ: ⁊ ſollicitus ſis tanq̄ꝫ angelus dei: ⁊ pacis de regno dei tollere ſcādala occaſiōes ſcandaloꝝ penitus remouē. Saluatoꝛ igitur vt noſtre infirmitati ⁊ miſerie ꝯſilio ⁊ auxilio poſſit ſuccurrere: aſſumens naturaꝫ noſtrã: frater noſter factus ē. Sꝫ qꝛ auditoꝛeſ nr̄i nã fratres: alij ſunt neſciētes: alij negligentes: alij in malo ꝑſiſtētes: ⁊ alij penitētes: opꝫ vt dicit Iſido. de ſũmo bono: vt iuxta ſenſuũ capacitatem ſingulis ſm̄ ſuam exigentiam ſermo diuinus explicet̄. vnde ſuper illđ. 2ª. Thimot. 4. dicit Augu. Omnis ſcriptura diuinitus inſpirata vtilis eſt. ſ. ad docendũ neſcientes: ad arguendum ⁊ conuincendum de malo nagligentes: ad coꝛripiendum ⁊ increpandum dure in malo ꝑſiſtentes: ad erudiendum penitentes. Et hoc ad iuſtitiam. i. vt iuſtioꝛes fiant: ita vt homo dei inſtructuſ: ad omne opꝰ dei ſit perfectus: ſcilicet executione.

¶ Circa ſenſum moꝛalem eſt pꝛimo pꝛemittēdum: ꝙ phariſei. ſ. excelſi in vita: ⁊ ſcribe. i. excelſi in ſapientia: figuraꝫ gerunt peccatoꝛum: qui falſa opinione ſue bonitatꝭ decepti ſunt: qꝛ ceteris deſpectis ſolum voluit videri. Et ideo ſumentes exꝑimentum chꝛiſti. ſ. eius potentie ⁊ ſapientie conati ſunt eum refutare. vnde ſaluatoꝛ ſumens niniuitaꝝ conuerſionem: ⁊ regine Sabe ſapientie reqſitionem comparatione ratione ſtatus vtriuſqꝫ: ⁊ ratione p̄dicationis eos refellit. Ionas ſm̄ Augu. gerit figuram ſaluatoꝛis: q paſſus eſt ⁊ de terra reſurrexit. vnde peccatoꝛ accuſatur in cōparatione niniuitarum ⁊ regine auſtri: qꝛ niniuite penitentiam egerunt. Audiunt iſti dominum ſpūalr̄ in mente eis loquentem: ⁊ inſuper eum occiderunt: ſcelicet in peccatoꝛum iteratione. Regina auſtri a finibus terre venit: ꝓpter ſapientiam Salomonis. Unde dñs vult oſtendere quales ſunt: qui p̄ſentem dominum per gratiam contemnunt: quãdo alienigene eius ſuuꝫ audierunt. Cum imundus ſpiritus ⁊c. Quãdo enim in ſacramento penitentie fit remiſſio peccatoꝛum: mundatur domus: ⁊ inhabitatoꝛ fit ſanctus ſpiritus: ⁊ hic nō inhabitat: niſi in humilibus coꝛde. Ille ergo ſanctus ſpūs implet: regit: agit: refrenat a malis: ⁊ ad bonũ excitat. Homo non pōt quicq̄ꝫ ſine ſancti ſpiritꝰ aſſiſtentia: que in omnibus bonis inuenit adiutoꝛem. Peccatoꝛ autem p̄ſumptuoſus: q falſa opinione deceptuſ: credit ſe eſſe bonũ: excludit a ſe ſanctum ſpũm: ⁊ omne meritum: ⁊ licꝫ eius conſcientia munda maneat a peccatis: inanis eſt tamen oībus bonis. Sed tale peccatum quondaꝫ expulſuꝫ per gratiã nunc reuertitur: adducens ſecum alios neqoꝛes ſe: ⁊ erũt peioꝛa ⁊c. Per ſeptem vniuerſitas figuratur vitioꝛum: qui ꝑ ſeptem dona ſpiritus ſancti expelluntur. Sed reuertens ſemper ſecum neqoꝛes ducit: qui dicunt̄ neqoꝛes: vel ꝓpter naturam: vel pꝛopter conatum: vel ꝓpter peccatum: vel ꝓpter effectum peccati: qꝛ faciũt eos ad quos redeunt: nequioꝛes ⁊ fictiores: ⁊ fiũt nouiſſima illius ⁊c. Temptant etiã eum: quo ad carnalem affectioneꝫ: quos refellit: docens eos ſpiritualia p̄ponenda: ⁊ ſm̄ iſtum moduꝫ ſunt quinque conſiderationes.

Prima ꝯſideratio.

p Prima conſideratio eſt de peccatoꝛũ p̄uaricatione: ⁊ hꝫ duas ꝯcl'ones.

¶ Prima ꝯcl'o eſt: ꝙ peccatoꝛ ꝑ peccatum obtinet multas miſerias. Nam eiꝰ imago defoꝛmat̄: natura vulneratur: vexꝫ bonuꝫ relinqtur: dignus accuſatione efficit̄: ad penã obligatur: deus offenditur: ⁊ diuina acceptatione ſpoliatur. Hoc. n. pꝫ: qꝛ peccatuꝫ diuerſa noīa ſoꝛtitur: ꝑꝑ diuerſos eius effectus. Dicitur enim macula ꝓpter defoꝛmitatem partis ſuꝑioꝛis: ⁊ inferioꝛis aīe: ⁊ ita ponit gratie dei defectum. Dicit̄ etiam vitiuꝫ: ⁊ ideo ponit defectum boni nãe. Dicitur etiã peccatuꝫ ꝓpter auerſionē a vero bono. Dicit̄ etiaꝫ crimen: ⁊ ideo accuſatione dignum. Dicit̄ etiam culpa: ⁊ ideo pene obligat̄. Dicitur ſcelus: ⁊ ideo offenſam dei cauſat. Nefas: qꝛ maxime illicituꝫ eſt ꝑſone: ⁊ ideo acceptatione dĩna indignũ.

¶ Sc̄da ꝯcl'o eſt: ꝙ ſex ſunt genera peccatoꝝ

que temptant Jeſum in ſex ſibi appropriatis.
¶ Primum appropriatū eſt iuſtitia. Hāc tē
ptant pſumptuoſi: et hoc quando quiſq̄ cōtra
qualitatem ſui ordinis: aut virium ex ſingula
ri tumore preſumit aggredi q̄d nō licet uel nō
timet deum nec mortē: nec iudicium: nec pe/
nam eternam. ¶ Secundū eſt materia. Hāc
tēptāt deſperati: q2 dominū ignorant imaginā
tes eum grauem ꝛ durum: qui pius eſt: ſeuerū
et implacabilem qui miſericors eſt: et horribilē
q̄ amabilis eſt: vt dic̄ Ber. ¶ Tertiū ē humi
litas: Hanc temptant elati: qui incapaces ſunt
omnis boni ſpiritualis. Sola eniꝫ humilitas
capax eſt: ſpe tamen elatio aſſumit pallium hu
militatis emule ſue vt ſub nomine ſuo gloriaꝫ
callide acquirat. ¶ Quartū eſt ſapiētia. Hāc
tēptant ptinaces: q2 quādo pp exceſſum acgrū
tur: ptinaciter inſiſtunt nollenteſ cedere melio
ri. Tales ſibi credunt: nec alijs acquieſcunt: ꝛ
in oculis ſuis ſunt ſapientes. De quibus dicit
Grc. q̄ plus de ſe q̄ꝫ ſunt ſentiunt. ¶ Quin
tum eſt pax. Hanc tēptant diſcordes. Naꝫ diſ
cordia: que eſt cordium diſſonantia inter homi
nes eſt deo odibilis. Prouer. Deus odit
qui inter fratres ſeminat diſcordiā. vnde Sal.
in iugurthino. Diſcordia maxime res dilabūt
ꝯcordia minime res creſcūt. ¶ Sextū eſt po^a
ad faciendū iudiciuꝫ: ad quā ptinet quēlꝫ iuſte
remunerare: ſm̄ illō Johis. 5. Poteſtatē de
dit ei iudicium facere. Hanc temptāt pniaꝫ re
ſpuentes: q̄ ex deliberata electōe pctō adherēt
nō quaſi temptatōe victi: ſꝫ cum q̄dam ꝯplacē
tia pūerſe volūtatis. vñ dicit̄. Poſtq̄ꝫ ihs eos
dure arguiſſet pp eoꝝ peccata: tunc acceſſerūt
ad eum ſcribe ꝛ pharisei. d. Pharisei. n. vide
bantur excelſi ſm̄ glo. in vita ſcribe: in ſapien
tia: ꝛ ſignificat duplicem ſtatum pctōꝝ. Unuꝫ
de ſe pſumentem: ꝛ de ſua bonitate falſa opi/
nione deceptus reſpectu ſuijpſius. Et alium
prudentiā carnis ſeu mundi habenteꝫ: que eſt
mors ſpūalis: vt dicit̄ Ro. 8. vñ dicunt. Ma
giſter. Ecce modus adulatorius: quare pmit
tunt nomen ſapie: ſubdunt actum clementie.
Volumus q̄ tu ꝯdeſcendas noſtris volūtati/
bus: addunt effectum potentie. A te ſignū vi/
dere: q2 nemo pōt hec ſigna facere: q̄ tu facis:
niſi fuerit deus cum eo. Jo. 3. Applica.

Scđa ꝯſideratio.

S Ecunda ꝯſideratio eſt de ſaluatoris
arguitōe: vbi occurrunt due ꝯ nes.
¶ Prima ꝯclō eſt: q̄ arguere pec/
catorem eſt pſuaſio reſilitōis cuꝫ manifeſtatōe
turpitudinis deformātis pctōreꝫ. Hec. n. tur
pitudo q̄tuor in ſe ꝯtinet: q̄ retardāt ꝛ retrahe/
re debēt pctōreꝫ. ¶ Pm eſt breuitas ꝛ vtilitaſ
in delectatōibus: ex cui9 ꝯſideratōe mens pec
catum abhorret. ¶ 2m eſt deformitas: ꝛ circū
ſtantia: ꝛ carentia rōnis: de cuius ꝯſideratiōe
mens de pctō penitet: ꝛ dolet puata ſuo ſbito
¶ 3m eſt remorſus ꝯſcie ex lumine fidei diri
gente ꝛ oñdente pctm̄ eſſe ꝯtra legē diuinam.
¶ 4m eſt carentia dine grē ꝛ acceptatiōis: ex
cuius conſideratione mens retrahitur: q2 per
ipſum dei inimicus efficitur.
¶ Scđa ꝯo eſt: q̄ ſaluator q̄drupl̄r arguit pec
catorem. ¶ P° p internā inſpiratōem ppoſi
tum bonū infundēdo: ꝛ malum impediendo.
¶ 2° p ſcripturā. Ipſa. n. eſt ſicut ſpeculū: in
quo relucēt macule deformātes. ¶ 3° p ꝯſcie
remorſioneꝫ. Eſt. n. pcurator cordis arguēs
ne q̄d fiat contra rōnem. ¶ 4° p tribulatiōeꝫ.
Hec. n. eſt magis ſignuꝫ mīe q̄ꝫ ire. vnde ad
hebr. Quem enim diligit deus: flagellat.

Tertia ꝯſideratio.

T Ertia ꝯſideratio eſt de eius repatōe
ibi. Signum: vbi tres ſunt ꝯ°nes.
¶ Prima ꝯ° eſt: q̄ p nr̄a repatione
reqritur dina po^a ꝛ ſapia. ¶ Primo de po^a
pꝫ: q2 humana nā tota corrupta erat p pctm̄ in
pmo parēte: ꝛ hoc btitudine puata: ad quā in
ſtituta erat. Congruū fuit ipm̄ reparari: ſꝫ re/
paratio non pōt fieri: niſi pctm̄ remittatur.
Nec iuſtum eſt: ut pctm̄ dimittat̄ ſine ſatiſfacti
one: ſed ſatiſfactio decenter fieri nō potuit: niſi
ab eo: q̄ debuit ſatiſfacere: ꝛ pōt. ſed nō dꝫ: niſi
hō: q̄ peccauit: ꝛ non pōt niſi deus. ¶ 2m pꝫ
de ſapia. Sapien. 8. dicit̄. Sapia vincit mali
tiam. ſed p malitiā diaboli ꝛ hois humana nā
q̄ eſt opus dei: deiecta eſt in culpā ꝛ miſeriam
Ideo decuit vt ſapia dei ip̄aꝫ exaltaret. Et h̄ ē
q̄ dicit. Signū q̄rit. glo. ſue potentie ꝛ ſapie.
¶ Scđa ꝯclō eſt: q̄ lꝫ ante paſſionem a xp̄o
fuerunt facta multa ſigna: puta illuminatio ce/
ci: ꝛ reſurrectio Lazari: ꝛ mlt̄a alia: que ſigna
erant potentie ꝛ ſapie: ducenda nos in ſpē nr̄e
ſalutis: tamen mors ꝛ paſſio xp̄i erant ſignuꝫ
precipuum: in q̄d oīa ſigna ducebant. q̄d dan
dum erat eis. Nam ſignū reſpondet ſigna/
to. ſed ritus veteris legis fuit ſignum ꝛ figu/
ra Chriſti. Et ideo de Jona exemplum po/
nitur de veteri lege. Sicut Jonas ꝛ cetera.

Jonas.n.fuit ſignum niniuitis dupliciter: ſci ſicet verbo ⁊ facto: quia viua voce eis predica uit: ꝙ niſi conuerterentur ſubuerterentur. Facto: eo ꝙ fuit in ventre ceti.

¶ Tertia ꝯclo eſt: ꝙ ꝑ paſſionē xp̄i ſumus li/berati. ¶ Primo a pctō. Apoc.5. Lauit nos a pctis noſtris in ſanguine ſuo. ¶ Scdo a dia bolo. Nā victoris eſt aduerſariū a ptāte dñij eijcere: ſ3 xp̄s ꝑ paſſionē victor fuit. Apoc.9. Uicit leo de tribu iuda. ¶ Tertio a pena eter/na. Nā pctm̄ eſt cauſa mortis eterne: ſ3 xp̄s li berauit nos a peccato. ¶ Quarto a pena tpa/li. Per claues.n.eccl'ie remittitur pena tpalis ſed tales hn̄t virtutē ex paſſiōe xp̄i: vnde l3 paſ ſio xp̄i vt p̄uiſa fuit habuit efficaciā q̄tum ad culpe remiſſionē ⁊ gratie infuſionē: q2 iſta req runtur ad petitionis exauditionem: tn̄ paſſio xp̄i vt exhibita ſuꝑ hanc ſufficientiam addit ia nue aptionē ſicut patuit i ſctis p̄rib9 poſt eius aſcēſionē. vnde dicit xp̄s. Pluſq3 Johs hic.

Quarta conſideratio.

q

Quarta ꝯſideratio eſt videre quō pre cauetur reciduū cum dicitur. Cum imūdus ſpūs. vbi occurrūt.3.ꝯ°es.

¶ Prima ꝯclo eſt: ꝙ imundus ſpūs q poſſi/det nos ꝑ peccatū eijcit̄ per pn̄iā3 q2 ipſa eſt in finite efficacie: q2 remittere peccata nō pōt niſi ſolus d̄s. Mat.22. Hec autem efficacia pn̄ie h3 ſe in q̄druplici dr̄ia. ¶ Primo q2 aliquādo hic debetur pena ⁊ culpa: ſicut quādo tāta ē cō/tritio ⁊ triſtitia de malo: quanta fuit aduerſio ⁊ delectatio in peccato ſicut credit̄ de magdalena Luc.8. ¶ Scdo hic q̄3doq3 diluitur culpa ⁊ nō pena ſicut qn̄ qs cu3 ꝯtritiōe ꝯfitetur ⁊ non pōt purgare ſe ꝯdigna pn̄ia: q licet ſit in gratia remanet tamē obligatus ad purgatorij pena3. ¶ Tertio q̄3do hic dimittitur pena ⁊ nō culpa vt qn̄ quis ꝯfitetur de peccatis alias ꝯfeſſis ꝑꝑ penā verecundie dimittitur obligādo ad penā purgatorij: vl' forte anihilatur ex frequēti itera tione: non autem culpa que fuit prius dimiſſa. ¶ Quarto q̄3do nec diluitur pena nec culpa: ſ3 augent̄ vt quādo aliqs fictus accedit. Jō q2 efficacia pn̄ie delet pctā quantū ad pena3 ⁊ cul pam dicitur. Actuū.3. Penitemini ⁊ conuer timini vt deleantur peccata veſtra.

¶ Scd'a ꝯ° eſt: ꝙ penitēs ꝑ vitia magnos in ſultus ſuſtinet: nā vitia ante ꝯuerſionē: q̄ſi pa/cem cū hoīe habēt. Quādo aūt expellunt̄: tunc acriori virtute inſurgūt. Fiūt autē inimica cō/uerſo q̄ peccatori ꝓſpere blandiebant̄ ⁊ blāda fiunt ecōuerſo que peccatori aduerſa extiterūt. Et hoc ꝓcurante diabolo vt eos abſtracta ſpe in diffidentiam trahat. vnde Dyony. Sepe diabolus eos quos ꝯuerti ad penitentiam aſpi cit imanitate ſceleꝝ ꝑcuſſos ad deſpationē de/ducit: vt ſubtracta ſpe venie trahat in diffiden/tiam quos nō potuit retinere ꝑſeuerantes i cul pa: ⁊ h̄ eſt qd̄ dicit. Cū autē imundus ſpūſ ⁊c. q.d. Peccatū per pn̄iam expulſu3 ambulat ꝑ loca ſicca.ſ.corda prius humore gratie ⁊ vigo re fidei carentia. Querēs regem.i.appetens ibi final'r manere ꝑ infidelitatem ⁊ dānationē Et non inuenit: q2 pn̄iam receperunt: redit ad domum illā ⁊ inueniēs mundatā adducit ſecū ſeptem ſpūs neqores ſe: ⁊ erunt nouiſſima pe/iora prioribus. Aug. Per ſeptē vniuerſitas fi gurat̄ totus erat ⁊ totus venit: ⁊ vt totus veni ret. Quid eſt adhuc alios ſeptē? Rn̄dit Aug. dicēs. Spūs.ſ. opatio ſeptenaria comēdatur vt ſit in nobis ſpūs ſapie ⁊ intellectus: ꝯſilij ⁊ fortitudinis: ſciētie pietatis ⁊ timoris. Huic ſe ptenario bono ꝯſtitue: ecōuerſo ſeptenariū ma lum.ſ.ſpiritū ſtultitie ⁊ erroris: ſpm̄ temerita/tis ⁊ ignauie: ipietatis ⁊ ſuꝑbie ꝯtra timorem dei p̄ſumptōis. Jſti ſunt ſeptē ſpūs nequā. S3 q2 ſunt ſeptē neqores: hij in ypocrita inueniū/tur. vnde eſt ſpūs malus ſtultitie: alius peior: ſimľatio ſapie: ſpūs erroris malus. ali9 peior: ſimulatio veritatis: ſpūs temeritatis malus: ali us peior: ſimulatio pietatis. ſpūs malus elatio nis: alius peior: ſimulatio timoris. Qui ſepte3 ferre nō poteſt: qs tam fortis ꝙ quatuordecim ferre poteſt? Neceſſe eſt ergo: vt cum malitie fuerit adiuncta ſimulatio veritatis: ſint peiora hoīs illius nouiſſima prioribus.

¶ Tertia ꝯ° ē: ꝙ ad h̄ vt a reciduo caueat̄. 4. reqruntur. ¶ Primū eſt ſuiipſi9 frequēs ꝯſi/deratio. Qn̄.n.aliqs ex negligētia ꝑdit fortili ciu3 ſuū: ſi recuꝑat diligētius cuſtodit. Cū igit̄ aīa ſit qd̄dā ſpūale fortiliciu3: ſi bene cuſtodiat̄ nunq̄3 ſuꝑari poterit. Prouer.9. Omni diligen tia cuſtodi cor tuū: q2 ⁊c. Si.n.ꝑiculū non cu/ſtodire caſtꝝ diligentius cuſtodiatur cor. Jſta aūt cuſtodia maxie fit i aīa ꝑ frequētationē ꝯſi derationis pene: q2 ſi icurate aliq̄ ſcintilla ignis ſuꝑ domū caderet: ſtati3 extigueret̄: ne domuſ imo ciuitas tota ꝯſumeret̄. Jta d3 fieri in aīa: mox vt ſentit ſcintillā pcti mortalis d3 recurre/re ad pn̄ia3. ¶ Scd'3 eſt rigida viriū inferioꝝ ſubiugatio: quia qui nimis confidūt frequēter cadunt. Sed qui cauet diligenter cuſtodit ſe.

Vnde ad Ro. Noli alta ſapere: ſed time. Et
ideo opʒ timentem ſemꝑ recurrere ad auxiliuʒ
dei. ¶ Tertium eſt aſſidua occupatio: q2 eadē
potentia non pōt pluribus eſſe intenta. Et iō
quādo bene occupaꝛ circa honeſta: non daꝛ lo
cus agendi circa mala. Ihero. Semꝑ aliquid
boni facito: vt te diabolus inueniat occupatū.
¶ Quartum eſt corporis caſtigatio. Quādo
enim ſenſ delicate nutriuntur: fiunt rebelles.
Prouer. 29. Vires inferiores habent natu/
ram ſerui. vnde ꝑma coꝝ. 9. Caſtigo corpus
meū ꝛ in ſeruitutem redigo.

Quinta ɔſideratio.

q Uinta ɔſideratio eſt qualꝛ in gratia
repugnantes temptatōibus a deo ac
ceptantur: cuʒ diciꝛ. Dixit qdaʒ. Ec
ce mater tua ꝛc. vbi occurrūt due ɔclones.
¶ Prima ɔclo eſt doctrina Iſidori de ſum.
bo. dicentis. Multi vitā ſine crimine habere
pñt: ſine peccato aūt nō poſſunt. Naʒ ꝗzuis in
hoc ſeculo geꝗʒ magne iuſtitie claritate reſplē/
deat: nunꝗʒ tn̄ ad purum petōꝝ ſordib9 caret.
vnde Io. in canonica. Si dixerimus q2 pec/
catum nō habemus: ipi nos ſeducimus: ꝛ ve
ritas in nob nō eſt. vnde Iſido. Quidam ele/
ctoruʒ dimittunꝛ dina iuſtitia incidere in erro
rem peti: ſed tn̄ miſeratōe eius reducti: denuo
ɔuertunꝛ. Hoc totum de dei ꝓcedit clemētia:
vt nos nō damnet crudelꝛ: ſed expectet ad pe/
nitentiam patitentis. Et h eſt q dicit. Mater
tua ꝛ fratres tui foris ſtant: q2 nō poterant pre
turba. ſ. affectionum ſpuum ſeu etiā ſceleꝝ ire
ad euʒ. Luce. 8. Hec mater eſt peccabilis nā
¶ Scđa ɔclo eſt: q ſaluator ſpūalem affectū
hʒ ad eos: q ſe a recidiuo cauēt. Tales. n. qua
druplicem ꝑmiationeʒ hñt. ¶ Prima eſt: q2
poſt talem victoriam ſeqtur ꝑfecta delectatio.
Quanuis. n. in ipo actu reſiſtendi ſit triſtitia
ꝑꝑ ɔrietatem: tn̄ ɔſumata victoria ineſt ꝑfecta
delectatio: ſicut certās in agone poſt victoriaʒ
delectaꝛ in triumpho. vnde hebr. 12. Omnis
diſciplina in pñti nō eſt gaudij: ſed meroris.
¶ Scđō q2 poſt iſtā deletationem ſequiꝛ ɔfir
matio ſolida: q2 glʒ poſt victoriā eſt fortior. vñ
angeli ſtatim fuere ɔfirmati poſt temptationeʒ
ꝛ ſic fuiſſent ꝑmi parentes ſi reſtitiſſent. vñ di
cit ſamuel ſaul. Qđ ſi nō feciſſes: đs ɔfirmaſſʒ
regnum tuum in eternū. Prima Reguʒ. 13.
¶ Tertio poſt ɔſirmatōeʒ ſeqtur facilitatio: q2
in ꝑn° difficile eſt reſiſtere: tn̄ poſt aſſuefactio/
nem leuiſſimum. ¶ Quarto q2 vincenti daꝛ

certa repromiſſio: q̄ eſt in ſpe vltime exultatio
nis: q2 dabiꝛ ei ſedē in throno meo: ſicut ego
vici ꝛ ſedi. Apoc. 2. Hos. n. intendens ꝑmo
manus extēdit in diſciplos: ꝛ ſero in nos oēs
ꝛ ait. Ecce mater mea: q2 me concipiunt in ſua
mente emendatōem vite ꝓponēdo. Sorores
mee: q2 me pariunt ꝑficiendo opere quod in
mente ɔceꝑunt. Et fratres mei: q opa patris
mei faciunt: q mihi coheredes in celo erunt.
Quicunqʒ ꝙ facit volnntatem patris mei in ꝓ
pria ſctificatione: q2 hec eſt voluntas dei ſancti
ficatio veſtra. Ipe meus frater: ſoror: ꝛ mater
eſt: meus frater. ſ. per imitationē paterne vo/
luntatis. Quod nobis ɔcedat ꝛc.

¶ Feria quinta dñice prime quadrageſime.
Sermo quadrageſimus octauus.

e Greſſus ie/
ſus ſeceſſit in ptes tyri ꝛ ſi
donis ꝛc. Mar. 15. Scđʒ
q Iſido. dicit. Meli9 eſt
peccatū cauere ꝗʒ emenda
re. Facilius. n. reſiſtim9
hoſti: a quo nōdum victi ſumus: ꝗʒ ei a quo ſu
perati ſumus. Sʒ etiā interduʒ tales deus li/
berat. dum eoꝝ deſꝑationem ad ɔuerſioneʒ li
bertatis ɔmutat. vnde ſʒ Ber. Gemina dul
cedo exuberat in petōre dñi ihu: vʒ lōganimi/
tas in expectādo: ꝛ facilitas in ɔdonādo. Diu
enim ſuſpēdit ſniam vltionis in ɔtēnente: vt
quādoqʒ exhibeat gratiā remiſſiōis in penitē/
te: ſicut in hac chananea exēplificaꝛ in hodier/
no euāgelio. Cuius ſenſus moralis eſt: q aia
penitens corrigit mores carnalis vite: qñ poſt
ponit mundanā cupiditatē ꝛ carnis voluptatē
mediāte gratie dine aſſiſtentia. Sʒ q2 adhuc
habet ſenſualitatē: quā dʒ cuſtodire: ne diſſen
tiens a voluntate rōnis eundo poſt ɔcupiſcē/
tiam ſuā alios ſentiat in ſalutis tēptationum.
Et ideo dinum auxilium eſt inuocandū. Qđ
ſi differꝛ ad tp̄s ꝑꝑ augmentū meriti ꝛ ꝓbatio
nem: tamen in fine facit ꝓuentū. Et ſm h in
euangelio occurrunt tres ɔſiderationes.

Prima ɔſideratio.

p Rima eſt de petōꝝ ad pniaʒ recepti
one: ꝛ continet tres ɔcluſiones.
¶ Prima ɔclo eſt: q tūc đs hoiem
deſerit: qñ hō deum ɔtēnens cadit in ꝓfundū
vitioꝝ. qđ fit ꝑꝑ ingratitudineʒ: que obſtruit